

عنوان مقاله:

ساماندهی مراکز شهری با رویکرد پیاده مداری (خیابان میرزابابایی حدفاصل بزرگراه اشرفی اصفهانی و خیابان عدل)

محل انتشار:

همایش ملی نظریه های نوین در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم خستو - دکترای شهرسازی و عضو هیئت علمی گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

مسعود طاهرخانی - دانش آموخته مهندسی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین،

یوسف بهی نوش آبادی - دانش آموخته مهندسی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

در گذشته رایج ترین الگوی جابجایی افراد به صورت پیاده بوده و پیاده روی عمده ترین سهم سفرهای درون شهری را تشکیل می داده است. سلطه اتومبیل ها در شهر و توجه به نیازهای حرکت سواره در دهه های اخیر موجب غفلت از حفظ و ساماندهی فضاهای پیاده گردیده و نه تنها سیمای شهر را عوض کرده بلکه تغییراتی در رفتار اجتماعی افراد بوجود آورده است. به نظر می رسد بازگشت به گذشته و توسعه پیاده مداری در فضاهای شهری می تواند زندگی اجتماعی را تقویت کند و گستره متنوعی از فعالیت ها را در برگیرد. در این پژوهش، ابتدا به مبانی و مفاهیم و چارچوب نظری مرتبط با پیاده مداری پرداخته شده و پروژه های صورت گرفته در ایران و جهان ارائه گردیده است. زمینه مورد بررسی مطالعه حاضر، خیابان میرزابابایی واقع در غرب تهران می باشد که به عنوان یکی از خیابان های اصلی و شریان های فعالیتی مردم است. این خیابان علاوه بر آنکه روزانه حجم بالایی از ترافیک سواره را در خود جای می دهد، همواره شاهد جمعیت عظیم پیاده می باشد. حجم بالای تردد عابرین در این خیابان و عدم توجه به اصول پیاده مداری باعث شده که عابران با مشکلات متعددی مواجه شوند. در این راستا پس از بررسی مبانی نظری مدل مفهومی تدوین شده و با ارائه راهکارهایی بر اساس ضوابط، به ساماندهی محور میرزابابایی بر اساس پیاده مداری توجه شود به گونه ای که شرایط مساعدی برای پیاده روی مهیا گردد و مکان های تجاری و کاربری های مرتبط با آن رونق گرفته و پذیرای گروه های مختلف شهروندان در این محدوده گردد.

کلمات کلیدی:

ساماندهی، پیاده روی، پیاده راه، پیاده مداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/383250>

